

заше Коста“ (Предложение частно, на едно само нѣщо ся относя) — „Петръ и Коста ся мразяхъ“ (на две ся относя). „Българи тѣ и Сърби тѣ нѣкоги ся бихъ“ (общо на много). Елини тѣ навихъ Персіанены тѣ (по' общо) — „человѣцы тѣ отъ край свѣтъ ся бѣхъ безумно единъ съ другиго“ (най общо) 2) Какъ много пжти, като соединихъ едно предложение съ друго, ражда ся и третьо. н. п. „Когато Хеллины тѣ навихъ Персіанены тѣ, Аристидъ бѣше Военачалникъ“ (Генералъ); отъ това ся ражда третьо предложение“ — „и Аристидъ прочее бѣше въ тойзи бой.“ — Това ся дума Силлогизмъ (Сумствование).

93-о. Силлогизмъа обима две главны предложения, и едно заключение; едно то предложение може да е общо, а друго то частно, и излазя послѣ отъ тѣхъ заключение частно, н. п. „Сички тѣ человѣцы умирагъ“ (Предложение общо — дума ся и по' велико, или Болшее) „А и Станчю е человѣкъ“ (предложение частно — дума ся и по' мало, или меншее). „И Станчю прочее ще умре“ (Заключение частно). Като земагъ тойзи Силлогизмъ за основаніе, прегледватъ много негови други видове съ общи заключения, и съ частни предложения, и отрицателни, утвърдителни, и съ по' много предложения, и други, кой то приематъ името си отъ Союзы тѣ. н. п. Соединителни, условни, Противоположни, раздѣлителни. н. п. „Аристидъ и Платонъ бѣха мудри“ — и — „Ако богъ е совершенно правосуденъ, той ще воздаде всякому споредъ дѣла та. Но нема сомнѣніе чи богъ е совершенно правосуденъ; слѣдственно ще воздаде всякому споредъ дѣла та“ и проч. Но тѣхно то пригледваніе е на Диалектика та.

94-о. Кога то говоримъ неправимъ, както горѣ Силлогизмъ, но ся оставява едно то отъ предложения та, а казвамы послѣ заключение то. н. п. „Сички тѣ человѣ-